

ADİL MİRSEYİD

ŞEİRLƏR

Əlvida

daha mənə təsəlli yox
yay gecələrində belə sənin səsin soyuq
yay gecələrində belə güzgülər buz kimi
yay gecələrində belə buz bağlamış güzgülərdən
ölüm baxır gözlərimə bir qara kabus kimi
daha mənə təsəlli yox

daha yollarım bağlı
əlüm ayağım qollarım bağlı
yenə çıldırıb ölümün ağı
uzaqlarda uzaqlarda xınalı dağlar
xınalı dağlarda analar ağlar
uzaqlarda ay işıqlı bir dəniz
məni güllələyin siz
daha yollarım bağlı

əlvida dağlar əlvida
ölülər sağlar əlvida
əlvida könül ahlarım
əlvida günahlarım
yollarda qaldı gözlərim
dindirmə məni laldı gözlərim

Ölüm haqqında metafizik düşüncələr

bir şair də itirdik bu şəhərdə
məndə bir şəkli qalıb bulvarda çəkdimişik
bir də telefon nömrəsi
hələ də hələ də qulağımdadı
içki məclisində şeir oxuyan səsi
insan insanı ölümündən tanır demiş bir şair
ölüm dəyimdidə bilməyib bizim dostluğumuzu
amma axşamlar çayxanaya gəlmir daha
mən ondan incimirəm
köhnə dost düşmən olmaz
bəzən gizlicə utanıram onun şeirlərindən
utanıram pəncərəmdən gülümsəyən
gözəl səhərdən

mətbəxdə oturmuşam bəzən səhərə qədər
qaranlıq pəncərədə ay işığında şəhər
və masanın üstündə bir fincan qara kədər

ölüm haqqında
metafizik düşüncələrə dalıram
zamansızlıq içində yaşayıram sanki mən
dünyadan dörd əlli yapışıb
yaşamaqda israr edirəm
hər gecə bir ulduzdan
başqa bir ulduza gedirəm
bir zamanlar mən də şair idim
təpədən dırnağa qədər
ürəyimdə bülbüllər yuva qurardı
ürəyimdə bülbüllər qafamda qəza qədər
bir şair də itirdik bu şəhərdə
indi mərmər başdaşından
bizə baxıb gülümsəyir ödünc aldığı ölüm
hər gün bir az ölüb dirilməyə bənzər
başə gələcək bəlaları ulduz falıyla yozmaq
bir rüzgarla qeyb olacağımızı bilə-bilə
oturub şeir yazmaq
ay qeyb oldu göy üzündə bir ara
qaranlıqda fit çalır sərxoş külək
mən özüm özümdən qaçıram sanki
sinəmin altında plastik ürək

mən bir faciə qəhrəmanıyam bu anda
gecə qan qoxuyur köhnə limanda

Köhnə dəyirmanın göyərçinləri

bir meyxana küncündə dərddən gəbərir qərib
başı üstünə bir mələk qanadlarını gərib
bütün bələlardan qoruyur onu
aynada mələyin bəyaz kölgəsi
burası tanrıların adamına şahid
sivil bir avropa ölkəsi
dördkünc pəncərə çərçivəsində
qotik lyüteran kilsəsi
beysbol papağını gözü üstünə basıb arxadaş
güzgüyə pəncərəyə baxacaq halımı var
boyunundan quran asıb məmləkətdən yadigar
küçələrdə meydanlarda sərsəri bir maskarad
günahları əf edir lyütarın kilsəsi
adamı rəyadan ayırdı ustad
kilsə zənglərinin ət kəsən səsi
qürbət bir yükü çiyinlərində

şaşırmış kimi bir halı var
                    bu axşam nə tutulacaq yaşıl budağı
nə də sığınacaq bir xəyalı var
buzovna bağlarında yaşadığımız günlər
heç onun yadına düşürmü indi
zamanı geriye döndərə bilsəm
qürbət qəhər edər səni deyirəm qoca dendi
macəra dolu gənclik yaşamışdı Bakıda
köhnə dəyirmanın yanında
səhərlər sevdə və umud
axşamlar alkoqol axardı qanında

köhnə dəyirmanın göyərçinləri sevərdi onu
o da çox sevərdi göyərçinləri
dəyirmanın yanında köhnə bir kafe vardı
bir zamanlar orda görüşərdik biz
burdan yüz addımlıqda hökumət evi
burdan yüz addımlıqda kitabxana
burdan yüz addımlıqda dəniz
burdan yüz addımlıqda ayrılıq həsrəti
burdan yüz addımlıqda qürbət

Ölümqabağı yazılan şeir

başım cəllad baltası altında olsa belə
səni düşünəcəm yenə
gözlərini baxışlarını düşünəcəm
bakıda may yağışlarını düşünəcəm
yasəmən qoxulu may yağışları
ipək saçlarında may yağışlarının sirri
may yağışlarının sirrini duyacam
barmaqlarımın ucunda
qafamın içində nə vətən məhəbbəti
nə azadlıq havası nə şeir sevdası
nə dostluq və düşmanlıq
nə günah nə peşmanlıq
öləcəyəm yalnız sənin uğrunda

cəllad baltası altında qara frak geyməliyəm
yaxama gül taxmalıyam
ilk dəfə görüşmüşük
dodağında təbəssüm
dönüb sənə baxmalıyam

Güzdəki adam

adam öz adını unudur bəzən
bir səhər güzgüyə baxıb görür ki
gözləri qan çəkib güzdəki adamın
güzdəki adam çıx güzdən
çıxmasan güzgünü sındıraram mən
amma inanma sözümə
gücüm çatmaz bu güzgüyə
gücüm çatsa da əl qaldırmaram
güzdəki adam bağışla məni
çap etdirə bilmədim şeirlərini
satılmadım satmadım
bir də satmaq üçünmü söylə
öz-özünə oxunan dualar
özüm istəmədən aldatdım səni
vaxtsız qocaltdım səni
güzdəki adam kimsən nəçisən

Rok-n-roll xatirəsi

bir xatirəm yaşayır növbahar kafesində
bir ruh kimi yaşayır guya ki bəxtiyardı
təsəlli aramıram daha yağmur səsində
bir zamanlar dünyada başqa bir adil vardı

bu kafeyə gələrdi soyuq şərab içərdi
hər günü son gün kimi yaşayardı dünyada
dost dediyi adamın günahından keçərdi
sevdiyi bir qadını öldürərdi rəyada

lennonun eynəyinə bənzəyirdi eynəyi
bir rok-n-roll havası vardı dərddi başında
heç sözünə baxmazdı ritmi pozuq ürəyi
saqqalı ağarmışdı hələ otuz yaşında

ölümün yalnızlığı səsləyir onu bəzən
umudun ağ yelkəni uzaqlaşır hər səhər
növbəhar kafesini əbəs axtarırsan sən
sənə demişdim axı labirintdi bu şəhər

Pəncərəmin şüşəsinə yazdığım şeir

pəncərəmin şüşəsində və masanın üstündə
titrək işıq ləkələri kağız qələm və saat
bardaqda bir fincan su
yağlı boya kətan tütün və tənhalıq qoxusu
deməli mən bu evdə yaşayıram hələ
deməli davam edir həyat
həyat belə davam edərsə əgər
mən ölüm şərəbimi son damlasına qədər içməliyəm
şirin candan vaz keçməliyəm
son dəfə bir gözəl musiqi dinləməliyəm
sonra durub vəsiyyəət şeirimi yazmalıyam
son siqaretimi çəkib özümü asmalıyam
v zelyoniy veçer pod oknom
na rukave svoyom poveşus
ilk şeirimi yazdığım zaman şairləri ölümsüz bilirdim
o gecə ay doğmuşdu dağların üstündə
o gecə mən gümüş aya ismarladım
baxsız talesiz şairləri
indi ürək ağrısı ilə xatırlayacam
insanın böyük adına bağışladığım şeirləri

Türk kafesində köhnə dostumu xatırlayıram

buludlar sınıb tökülür buludlar
umudlar qafası sərxoş umudlar
bir səhər aynaya baxanda
laxtalanmış qan ləkəsi görəcəksən yaxanda
onda qoca mefistofel gülümsəyər üzünə
sən o gündən düşmən olarsan özün özünə
fəqət uzun yollar var hələ sənin önündə
bəlkə bir yağmur mələyi
bəlkə bir sevda çiçəyi
xilas edəcək səni günlərin bir günündə
bir küçə davasında dost olmuşduq biz
sonra pivə günəş dəniz

qum üstündə futbol
və ağı başdan alan rok-n-roll

unut umu küsüləri unut
mən çoxdan qapamışam haqq hesab dəftərini
yalqızlıq bir silahdı tətiiyi qapıya bağlı
indi sən nə söyləsən anlamsız olacaq
ayrılıq havasına gözlərimiz dolacaq
mən sənənin portretini çəkəcəkdim
özü də pəncərə önündə
ayrılıq girdi araya ayrılıq
yasəmən qoxulu bir yaz günündə
mən bir ömür boyu şəhər şəhər daşdım umudun cəsədini
hər qapı arxasında bir insan dramı

bir məhəbbət macərəsi
bir ayrılıq hekayəsi

bir faciə yaşanır
yalnızlıq bir silahdı fələyi ürəyə bağlı
bir küçə davasından sonra dost olmuşuq biz
bir rüzgar kimi keçdi gəncliyimiz
bilirəm, bilirəm səni sırtından vurdu qədər
bir gün məni axtarsan əgər
sən bildiyin türk kafesində olacağam yenə
sən məni unutsan da mən dua edəcəyəm sənə

Alnımda tanrının bir qəmli şeiri

nə günahın sahibiydim belə uzun yaşadım
otuz yaş da qocalıqdı mənimçün
gicgahımda bir ağrı var
qəfil sancır gicgahımda bir damar
güllə yeridi bəlkə

bir nar çiçəyi açıb
könlümün budağında
güllə yeridi bəlkə

gözlərimdə bir qürbət qaranlığı
aydınlanan yerdəcə
içimə qorxu salan nədir birdən birə
mən səhrada tənha atlı

alnımda tanrının bir qəmli şeiri
alnımda bir öpüş yeri
güllə yeridi bəlkə

Ay sonatası

ay gedir mor dağlar ulduzlar qalır
ay gedir fanilər yalqızlar qalır
ay gedir çin olur yarımçıq yuxum
ay gedir oynayır bədəndə ruhum
ay gedir hürküb diksinir atım
ay gedir qırılır qolum qanadım
ay gedir sönərmə sönməzmi bilməm
ay gedir dönərmə dönməzmi bilməm

ay gedir bir söz çıxmır dilimdən
ay gedir ürəyim düşür əlimdən

Gizli sevda

çox əski bir macərədi bu gizli sevda
adını belə xatırlamadığın bir qadının
isti qariflərində açdın gözünü
masada şərab tütün meyvələr yasəmənələr
pəncərədə qaranlığa bütünmüş şəhər
gözlərini açar açmaz durub söydün özünü
kürəyində tale kimi daşdığın bir kədər
şəhər hələ oyanmayıb yuxudan
küçələr boş kafelər bağlı
əski bir macərədə ilişib qalıb
iyirmi bir yaşının olmayan ağı
qadın dişini canavartək uyuyurdu yataqda
bir də qara pişik vardı otaqda
qadının gözlərindən çalınıb sədəti
qadını dünyaya bağlayan şey pişiyin sədəqəti
qadını boğub öldürmək keçdi ağından bir an
bəlkə də boğacaqdın sən pişiyə qıymadın
saata baxdın dayanıb zaman
iki kəlmə söz yazıb masa üstə qoymadın
barmaqların ucunda çıxdın evdən
bayırda qış, qiyamət rüzgar və qar

saat neçədə çıxır vağzaldan
səni bu şəhərdən alıb aparacaq qatar

Sentimental melodiya

məndillə gözünü silən bir qadın
ürəyində gizlədib ağısına həyatın
ilahi gözləri sözünə baxmır
göz yaşı içindən həm axır həm axmır
bütün rənglər qeyb olub bu səhərdən
soyuq yağış yağır bu gün səhərdən
qadının ağlayan gözləri peşman
əski nəğmələrin sözləri peşman
qadının gözləri könlünə düşmə
niyə bu qadına ürək açdım mən
tül pərdəli pəncərədə sislər dumanlar
bir-birinə qarışıb gerçəklərlə dumanlar
hər damla göz yaşına arzu umud və rəya
sentimental bir sevda, sentimental melodiya

Saz ovqatı

pəncərədə qarğa tükü qaranlıq
ay görünür tanrım söylə ay hanı
əsən rüzgar sanki durur bir anlıq
dənizdə çırpınır gecənin canı

buzovna yolunda işıqlar sönüb
umud yarpaqları göyə sovrulur
yenə əski günlər geriyə dönüb
dərd ürəkdə qovğa kimi qovrulur

ağlıma nazımdan bir misra gəldi
o şeirin havası doldu içimə
kor küçə fənəri gözünü sildi
aylardan may ayı, günlərdən cümə

bir lal aşiq çaldı qara sazını
qara sazda yuva qurub ürəyim
aynada oxudum alın yazımı
aynada qeyb oldu uçan mələyim

Qar eskizi

qar yağır
qar yağır
qar yağır
qar yağır

qar yağır
qar yağır
qar yağır

bəyaz pendir
qara çörək
qırmızı çaxır

qar yağır
qar yağır

qar yağır

***

quşları yemləyirdim
daş oldu ovcumda dən
mən bir kor şairinəm
ilahi tut əlimdən

dua oxuyacaqdım
söz çıxmadı dilimdən
mən bir lal şairinəm
ilahi tut əlimdən

qərib könlüm neyləsin
ayrı düşüb elindən
qürbətdə boğuluram
ilahi tut əlimdən

Classical music for meditation

buludlar toqquşur dənizin üstündə
indi yağış yağacaq
vivaldinin musiqisi kimi
məsum bir yağış ağıladacaq könlümü
yağışlı havalarda dəniz
daha doğma daha əziz
sevdalar daha şirin
göz yaşı daha dərin
çılpaq budaqda bir qızıl alma
sevda payızın şair ürəyi
dəli divanə olacaq yenə
yenə yağmur mələyi
çəkib aparacaq məni rüyalar dünyasına
orda qara sevdalar qorxulu macərələr və özgürlük
orda umud və ilham
orda yalnızlıq acısı yox əsla
orda ölümsüz bir yaşam
orda vivaldinin musiqisi səslənir hər axşam

* * *

zaqulba bağlarında incir ayı
günəşə dənizə rüzgara və vivaldiyə verdik bu yayı
dəniz sahilində balaca bir ev
balaca evdə qocaman bir dev
pəncərədə akvarium
yavrum gözlərini yum
akvariumda qırmızı balıqlar
dənizin dibində yosunlar su pəriləri və fələklər
göyüzündə bəyaz ruqlar və mələklər
dəniz nədi bulud nədi bilirsənmi
sevda nədi umud nədi bilirsənmi
gecələr dörd divar arasında çırpınan
devə baxıb dünyaya gülürsənmi
zaqulba bağlarında incir ayı

günəşə dənizə rüzgara quma
və vivaldiyə verdik bu yayı
könlüm rahatdı burda
indi bir rəsm çəkirəm vivaldinin musiqisinə
dəniz mavi yaşıl zaqulba yayı
dəniz mışıl mışıl bağlarda incir ayı
gəl yavrum gəl gülə gülə
gəl məni dənizdə dəfn elə

***

sorma bu dünyanın harasında
ulduzlarla dəniz arasında
əsən rüzgarlara
qoşulub uçmaq keçir könlümdən
yalvarıram söz açma ayrılıqdan ölümdən
burax gedim çiçəyim
rüzgar budağından qoparsın məni
burax gedim mələyim
bir gecə ay çəkib aparsın məni
sorma bu dünyanın harasında
dənizlə ulduzlar arasında
içimdə qanlı bir ümid
içimdə cəhənnəm yanğınları var
bir də bir bənövşə var içimdə
dərd dibindən baş qaldırıb
gülümsəyir hər bahar
hərdən rüyalarda diksindirəm mən
rüyalarda bir kəpənək
uçub qonur hərdən ürəyimin başına
tanrım bağışla məni rüyalarda gördüyüm
kəpənəyin göz yaşına

* * *

röyada görürəm ölmüşəm yavrum
bu rüyaya baxma gözlərini yum
ürəyimi dimdikləyir rüyada qara quşlar
və dünyanı bürüyüb yağan qara yağışlar
qara quşların qara yağışları
qara yağışların qara quşları
bir şey çal mənə yavrum alfred şnitgedən
yavrum daha bir röya danışmalıyam sənə
amma gerçəkləri görüncə şaşırdım yenə
bilirsənmi bu dünyada hər ulduzun
öz qərib şairi
hər şairin öz qərib baxt ulduzu var
bir də bir qara sevda bir dəli qurşun
bir də alnımızda qara yazı var
bir şey çal mənə yavrum alfred şnitgedən
dəyişərdim ürəyimi bir kəpənək ürəyinə
uçub könül açardım bir sarı güz çiçəyinə
gün gələr anladaram mən sənə bir rüyada
səadət nədir fani dünyada

* * *

bu gecə pəncərəmdə ulduzları saydım
musiqiçi olsaydım parisdə yaşasaydım
yazdığım şeirləri bu gün atardım oda
van qoqun rəsmlərini çalardım fortopianoda
və bir göyərçin uçub qonardı səslərin qəfəsinə
rəhmətlik şair aydın əfəndi kövrəlib ağlayardı
və hardasa bir ana qaralar bağlayardı
və bir yağış yağardı şamaxı dağlarında
və şəh damlaları titrəyərdi gül yarpaqlarında
yenə tənha bir mi notu əsərdi
dostum nijad verdizadənin içində
yəqin içib sərxoş olardı bir meyxanə küncündə

şair adil şirin də o musiqidə olardı
yəqin onun da gözləri dolardı
buludlar keçir dənizin üstündən
bir buludun üstündə oturmusan gülüm sən
buludların içindən bir yavru mələk əl edər mənə
baxaram huşum qarışar yenə
qafasındı qürbət yellər əsənləri
tanrısından kəsənləri
venasını kəsənləri
bağışla dan ulduzu
ay işığı altında tək tənha qalmışam mən
göyüzündə bulud olmaq keçir könlümdən
məni də bağışla ey göylər qızı

* * *

bir simfoniya da zaqulbada yay
yenə göyüzündə bədirləmiş ay
əl uzadıb pəncərədən
bir budağı silkələsən əgər sən
ulduzlar töküləcək ulduzlar töküləcək
şair dəftərində bir qız rəsmi çək
şair yenə ay ovsunlayır ən sevdalı qızları
çocuqlar və şairlər yığacaq ulduzları
sən də bir zamanlar şair idin
indi ayrılıqlar yuva qurub sənün könlündə
bir qıza könül vermişdin
çaykovskinin sonalar gölündə
sənün sadıq yarın qürbət ehtiyac
sənün sadıq yarın göyüzündə ay
bir simfoniya da zaqulbada yay
aydan əsən rüzgar səsləyir məni
rüzgarın içində sevdalar sirlər
bu yay gecəsində necə şirindi
göz yaşı içində oxunan şeirlər
göydə aya baxıram uzun uzun
röyamda bir çocuq vardı hüznü mənün
röyamdakı çocuğun əlləri ovcumda qalıb
yenə bədirlənmiş ay könlümü mənün alıb

* * *

sənsizliyin içində yağmur damlaları rəqs edər
yağmur damlaları səni salır yadıma
sənsizliyin musiqisi hopur xatirələrə
mən məhv oldum daha məhv oldum ana
daha heç kəs çata bilməz mənim dadıma
yağmur damlaları bir birinə qarışır
gizli bir kədər öyür ürəyimi
içimdə bir şair var ağrı acı içində
durnası azıb göydə qara bulud köçündə
qara sevda yollarında bir diləyim var
tərk etməsin onu böyük umudlar

* * *

min bir giriş qapısı var
görmədiyin talesiz şəhərlərin
hansı qapıdan girirsənsə gir
qara pişik çıxacaq yoluna
qara sevda yazılacaq alnına
qara fələk girəcək qoluna
qara quşlar qonacaq pəncərəyə
qara mələk uçub gələcək hücrənə
qara alma ağacları altından keçəcəksən
qara tütün çəkəcəksən qara şərab içəcəksən
min bir giriş qapısı var sən doğulan şəhərin
bir çıxış qapısı var üstündə ölüm kölgəsi
min bir il hər gecə bir şeir yazdım
min bir il hər gecə bir şam yandırdım
min bir dəfə qəsd elədim özümə
min bir dəfə qara mələyim göründü gözümə
ölümlə aşıq aşıq oynadım
yadımdan çıxdı adım
pasportsuz filansız dolaşıram dünyanı
könlümlə qanad qanada sərhədlərdən keçirəm

yəməndə bir minarəyə qonuram
naməlum şairlə bir bardaqdan düyü arağı içirəm çində
bir gün açıq dənizdə yelkən açıram
bir gün himalayın üstündən uçuram
gündüzlər günəşə yoldaşam
gecələr aya qardaşam
bilsən necə məsudam mən
burma burma burulan buludların içində
amma göy qübbəsi altında vivaldi səslənir hər axşam
köhnə parisliyəm mən köhnə tokiolu olduğum qədər
amma heyva rəngli bu güz günündə
qılçıqlı balıq kimi boğazıma tıxanır qəfil kədər

* * *

sarı payız axşamı boz dəniz
dəniz qırçın qırçın
qayalar yalçın
payızın son ayı bilmirəm nədən
marianist rəssam ayvazovskinin
dənizini sevmədim mən
sarı payız axşamları
xatirələr tökülür budaqlardan
gün olur yaşamaq istəmir adam
amma göy qübbəsi altında
vivaldi səslənir hər axşam
gün olur umudun bəyaz
yelkəni görünmür uzaqlardan
proletar şairi berlioz və voland
allah varmı yoxmu deyə
mübahisə edirlər parkda
bu gün aysberqdi mənim məmləkətim
rofact - ağrısız həyat
heç bilmirəm necə sevgi şeirləri
yazır bizim şairlər
bilmirəm necə yaşayırlar bu payız günlərində
balıncıları altında kama sutra
hərdən çıldırır ürək durub durduğu yerdə
təsəlli bulmadım mən musiqidə şeirdə

unudulmuş bir röya gözləyir məni hardasa
öz qiyamət günümü gözləyirəm mən
mən qiyamət günündən sonra doğulacağam yenidən
ya tanrı dağlarında ya edem bağlarında
ya da ləki vağzalında ya təbrizdə ya parisdə
amma harda doğulsam bəyaz mələyim yenə
şeir yazdıracaq mənə

* * *

ağlı başdan eləyən bir sevdanın sonunda
mələklər ağlayan gecə
bir yağmur yağar incədən incə
yenə vivaldinin musiqisi
süfrədə alma siqaret araq
ömür səhifələnər varaq varaq
bir gözəl şeir kitabıtək
sanki cəllad kötüyündədi ürək
ağlı başdan eləyən bir sevdanın sonunda
qanadı qırılmış yaralı bir quş
yağmurun içindən səsləyər məni
hər gecə iki misra arasında
can verirəm ölürəm
öz ölümümdən sonra belə
pəncərəmdə xrezantem kimi açan
tənha bir ulduza baxıb gülürəm
ulduzların pəncərəmə bu qədər
yaxın olmasından diksinirəm
bilirəm hardasa hardasa ulduzların birində
bir su pərisi ağlayacaq mənim şair qədərimə
orda ölümsüz bir yaşam
orda vivaldinin musiqisi səslənir hər axşam

* * *

əski bir xatirəm
için için ağlayır bir ağacın altında
çiçəklənmiş badam ağacı
xatirəmi qucaqlayıb
pıçıldayır ağlama ağlama ağlama bacı
badam ağacında bir quş yuvası
quş yuvasında qürbət havası
bir bulud dayanıb ağacın üstündə
buludun kölgəsi titrəyir gözlərimin aynasında
sən atının başını buraxıb keçdin burdan
badam ağacına baxdın amma
görmədin quş yuvasını
duymadın qürbət havasını
görmədin xatirəmin
yanağından süzülən göz yaşını
çapıb getdin dördnala buraxdın atın başını
bir səhər geri dönsən geri dönsən bir səhər
bu ağacı bu buludu bu əski xatirəni
bir də burda bulmazsan burda bulmazsan məni

* * *

əski bir sevdamı sərxoş xatirə
bıçaqladı təsadüfən qara qış gecəsində
şəhərin mərkəzində kabuslar küçəsində
bir meyxana pəncərəsindən
gördüm cinayəti mən kabuslar küçəsinin tinində
maniken qız fransızca qışqırdı supermarket vitrinində
maniken qızın səsi vitrin şüşəsini qırdı
qarabağlı gənc polis qırılan şüşəni gördü
harayı eşitmədi nədənsə
və sərxoş xatirəm qeyb oldu birdən
cinayəti gördüm mən meyxana pəncərəsindən
on beş dəqiqə işləmişdi gecə saat ikiyə
qara sevdam səndələdi yıxıldı daş səkiyə
gözlərində donub qaldı qatil xatirənin rəsmi

ölümündən sonra da qulağında cingildəyirdi
fransızca qışqıran maniken qızın harayı

kabuslar küçəsi dekabr ayı
sus yavrum sus
yeriyir üstümə qara bir kabus
maniken qız fransızca qışqırır
qızın səsi vitrinin şüşəsini qırır

* * *

gəncliyimdə ölümlə zarafat elədiyim
günləri xatırlayıram hərdən
nə yaxşı ki o günləri görməmişən sən
bilirsənmi neçə dəfə ölüm
mənə son şans verib gülüm
yenə prins hamleti oynayan aktyor kimi
dəli divanəyəm mən
nə cibimdə para var nə ev eşik nə vətən
and olsun hər səhər
sənin pəncərəndə doğan günəşə
mən təhlükə altındayam həmişə
heç kim fərqiñə varmır
mən ruh kimi yaşayıram dünyada
məni görmək istəyənlərin
gözlərinə görünürəm hərdən
şeyrlərim rəsmlərim rüyalarım anıları
bir də təbəsumüm var anamdan mənə yadigar
mən alma ağacıtək çiçəkləyirdim hər bahar
neçə gündü kimsə aydan əl edir mənə
bu gecə qara sevdadan sərxoşam yenə
səni gözü yaşlı gördüm dalağım sancdı

bütün yollar bağlananda
ay mənim üzümə bir qapı açdı

* * *

durnalarla uçub getdi ağacların kölgəsi
töküldü göylərdən quşların əssi
eynəyimi unutmuşam bulvardakı çayxanada
indi öz telefon nömrəm də çıxıb yadımdan
bu gün bir şair yaşayır payız güzgülərində
ona salam söylə mənim adımdan
eylul axşamı bir qadın keçir küçədən
gözlərində ay işığı qalıb uzun gecədən
dodağında cakonda təbəssümü
bir gül sancıb qızılı saçlarına
cavan olsaydım vurulardım
sevib aldadardım onu
baxmazdım göz yaşlarına
ölümə can vermərəm mən
dünya onun gözlərində belə gözəlkən
mən qara sevda yolçusuyam
qafamda qara rüzgarlar əsər
məni nə də qurşun yaralar nə qılınc kəsər
indi mənim dünyamda hər şeyin rəngi ağ qara
könlümdə bir son sevda qafamda
bir son macərə

* * *

gecələr ay işığında sevdalı ay işığında
sanki gülümsəyir dənizin üzü
gecələr dəniz və ay zamansız
bir dünyaya çəki aparır bizi
kim bilir bəlkə biz şairlər
cənnət cocuqlarıyıq belə deyirlər

uzun illərin yorğunluğunu  ırpdım üstümdən
infantil bir adil var mənim i imd  bu gün
dünya fırlanan bir karuseldi onun   n
ayın dənizdə  imdiyi yerdə
suyun üstündə mələklərin
izini apaydınca görür o
i imd n hopbanıb birdən dənizə sarı y r r
dənizə ay iŐıġına qarışıb qeyb olur bir an
mən zamana qarşı gedirəm
mənə qarşı gedir zaman.